

Dagopening op 8 maart 2018 Hokjesdag.

Mij is gevraagd om de dag te openen. De P.C. afdeling is aan de beurt. Het thema 'hokjesdag' riep bij mij de associatie op van 'hokjesgeest'. Wat een sfeer geeft van bekrompenheid, opgesloten zijn, gebondenheid en opgesloten in 1 denksysteem.

Ik wilde vrij zijn, open minded, ongebonden. Ik voelde mij in een hokje geplaatst en wilde in eerste instantie een niet-protestants verhaal houden. In tweede instantie realiseerde ik mij dat ik mijzelf dan in een nieuw hokje zou plaatsen, niet zelfgekozen, maar als tegenreactie. Al nadenkend over hokjes besepte ik dat als je geen enkel hokje hebt om in te verpozen, je een dakloze bent, een zwerver. En dat roept bij mij een 'unheimisch' gevoel op.

Vandaag ga ik een verhaal houden dat past bij mijn Protestants hokje. God en de Bijbel komen ter sprake. Wij Protestanten hebben daar iets mee.

Lezing van Genesis 18: 1-8 Abraham en de drie gasten.

De ontmoeting van Abraham met de drie gasten blijkt na de maaltijd een ontmoeting met God te zijn geweest, waarin God openbaart dat Abraham vader zal worden van een zoon van de belofte. Maar wat kunnen we ons bij God voorstellen? Het beeld van een omgekeerd vraagteken past bij mijn vraag.

Ergens las ik 'God is fragiel'. Lang heb ik overpeinsd wat die woorden zouden kunnen betekenen. Fragiel komt van frangilis en komt terug in fragment en fraction. Het is iets dat makkelijk breekt.

De indo-germaanse oorsprong is 'fregh' of 'brech'. Het zet zich voort in break, brechen, breken. En in de meest nabije burens in klank: bread, Brot, brood en brother, Bruder, broeder.

Het Franse woord voor brood 'pain', komt voor in het woord copain, =die het brood delen, cum-panio = compagnion.

Een broeder is altijd broodbroeder zijn. Het brood kan gedeeld worden, het kan breken, fractioneren. Met andere woorden: 'De fragiliteit er van onthullen'.

De kerk heeft de huisliturgie overgenomen. Breken van brood en droom. Brood is in het Hebreeuws Lechem. Met dezelfde letters kun je Cholem maken, droom.

De ethiek van het breken van het brood is de essentie van de transcendentie in de schoot van de immanentie, dat wat haar in stand houdt in haar voortdurende opstanding. Paradox van deze Ene God die enkel Een is in het breken, in het twee van het delen: brood en droom!

Abraham wacht bij zijn tent en kijkt uit naar voorbijgangers die hij kan laten binnentreden als gast om de maaltijd te delen.

Hij ziet in elke vreemdeling een gast om te eren, een licht, een parfum met wie hij brood breekt en deelt.

Abraham woont in een tent in het beloofde land, waar ballingschap een verblijf vindt, aangezien het niet gaat om er thuis te zijn, maar altijd Buiten, in een beweging waar de vreemdeling zich aan overgeeft zonder zich te verloochenen.

Het hokje van Abraham was een open tent. Hij nodigde vreemdelingen uit om brood te breken en te delen. De vreemdeling wordt broodbroeder, compagnon.

De ethiek van de essentie van het breken van het brood is de essentie van de transcendentie in de schoot van de immanentie, dat wat haar in stand houdt in haar voortdurende opstanding. God is fragiel

Ik wens iedere deelnemer 'compagnons' te ontmoeten vandaag, zij die het brood en de droom delen. Wees zo gezegende mensen door een zegen te zijn en te delen.

(Ik heb mij laten inspireren door Marc-Alain Ouaknin. Hij noemt zich een atheïstische rabbijn)

Peter Slob